

עין משפט ונר מצוה

בא ב ג מנ"י פקד ו מהל' תימ' הל' ו פסנ' פסין יג טור שריע יו"ד סי' רמ"ד סעיף טו וזכר' אלפס קידושין פרק א' דף רכ"א: ע"ש היטב שהשמיט הל' דרכה האידנא דחללא עגמא חסי' לגדולים נמו':

בז ד מנ"י שם הל' ז טוש"ע שם סעיף טז:

בז ה מנ"י שם טוש"ע שם סעיף י"ז:

בז ו טור יו"ד סי' רמ"ד:
בז ז מנ"י פי' מהל' וזכיה ומתנה הלכה ו ונשי' מהל' משער שני הלכה ון סמג עשין פכ טוש"ע ח"מ ק"ר מה סעיף ט':

יג:

שופטא. ^[ז] ביתד של מרש דעץ הוא גייץ: **המניח** כליו. מלבושיו: **פס פחמין**. פת האפיו בגחלים: **של שוירי העיסה**. שנשתיירו מלישה: **משכה למוד של ע' שנה**. שקדור בפיו כל ע' שנה: **משיב מחזיר** את הלמוד שנשתכח הימנו כבר ע' שנה: **וסימנך**. לגרסא שלא טטעה שאס לא מדע אס אחד אומר אחד ולא שמים ואחד אומר שמים ולא שלג או שמא אחד אומר שמים ולא שלג ואחד אומר שלג ולא ארבע יהא סימן קמינא כלומר כסוף הקמינא ונשתיירו מחלותן אכצעות של יד העומדין לצד שמי אכצעות וקופין כסדרן מכאן דהיינו אכצע ואמה מכאן וזרת מכאן דהיינו שמי אכצעות מכאן ואכצע אחד מכאן ובזכר תהא זכור שאחד אומר אחת ולא שמים ואחד אומר שמים ולא שלג. גודל לא קא חשיב הכא עס שאר אכצעות משום דלא קאי בסדר אכצעות: ^[ח] האוכל פת ופחמין עגמן כחזא חשיב להו: **קשים ללמוד**. שהעושה אותן יהא קשה לשמוע: **העובר תחס אפסר גמל ר"ש פסח גמל עצמו**. כחזא חשיב להו: **העובר תחס ריח של נצילה**.

כלומר ההולך ומריח ריח נצילה דכל ההולך ומריח הוי עובר תחת אותו ריח שהריח הולך ועולה: **וזהמא ליסעונו**. אותו ק' שנחשון את הקדירה קרי להו הכי על שם שמעבירין זוהמא לאדדין. [נעל שני נדוי' ^[ט] תרגום על תרין סטרוסין: **כל העס עומדין**. כל השורות כולן אפילו הן מאלה: ועושין לו שמי שורות בלצל: **עושין אופן**. לצני חכמים שממונים איניהם פרים על הצור: **סניפין**. שמושיגין אותן בצד הוקנים מפני כבוד איניהם דהיינו סניפין לוקנים כסניף זה שמנציצים לקורה גדולה סניף"ק בצע"ז: **אלא לקטנים**.

דלגוס הוא אלל יאל לגדולים אינו נכנס ויושב במקומו דפושע הוא משום דהוי ליה למיזדק נפשיה: **כדי שלא יסרחק**. דהינא לפנות ציוס כריץ שימרחק מן הדרך כדי שלא יהו אחרים רואים אותו

כהן משיח פרק שלישי הוריות

כדלמרינן נמסקת ברכות [כג,]. **אמר רבא ונחיי אביהם**. הא דעושים סניפין מפני כבוד אביהם: **נשנים משנה**. הא דמניא לעיל כשהנשיא נכנס וכו': **נתקין מילפא כי לדידך**. כלומר נעבד ליה כי היכי דעבד הוא לדידך. ואית דגרסי נתקין מילתא כי ליתנן כלומר נתקין מילתא

רבי פפא אמר אפילו שופתא מרא גייצי ת"ר חמשה דברים משכחים את הלימוד האוכל ממה שאוכל עכבר וממה שאוכל חתול והאוכל לב של בהמה והרגיל בזיתים והשותה מים של שיורי רחיצה והרוחץ רגליו זו על גבי זו ויש אומרים אף המניח כליו תחת מראשותיו חמשה דברים סימשיבים את הלימוד פת פחמין וכל שכן פחמין עצמן והאוכל ביצה מגולגלת בלא מלח והרגיל בשמן זית והרגיל ביין ובשמים והשותה מים של שיורי עיסה ויש אומרים אף הטובל אצבעו במלח ואוכל הרגיל בשמן זית מסייע ליה לרבי יוחנן דאמר רבי יוחנן כשם שהזית משבח לימוד של שבעים שנה כך שמן זית משיב לימוד של שבעים שנה: והרגיל ביין ובשמים: מסייע ליה לרבא ^[א]דאמר רבא חמרא וריחני פקחין: והטובל אצבעו במלח: אמר ר"ל ובאחת כתנאי ר' יהודה אומר אחת ולא שתיים רבי יוסי אומר שתיים ולא וסימניך קמיצה עשרה דברים קשים ללימוד העובר תחת האפסר [הגמול] וכל שכן תחת גמול [עצמו] והעובר בין שני גמלים והעובר בין שתי נשים והאשה העוברת בין שני אנשים והעובר מתחת ריח רע של נבילה והעובר תחת הגושף שלא עברו תחתיו מים מ' יום והאוכל פת שלא בשל כל צרכו והאוכל בשר מזהמא ליסטרון והשותה מאמת המים העוברת בבית הקברות והמסתכל בפני המת ויש אומרים אף הקורא

כתב שעל גבי הקבר ת"ר ^[א]כשהנשיא נכנס כל העם עומדים ואין יושבים עד שאומר להם שבו יכשאו בכ"ד נכנס עושים לו שורה אחת מכאן ושורה אחת מכאן עד שישב במקומו יכשחכם נכנס אחד עומד ואחד יושב עד שישב במקומו יבני חכמים ותלמידי חכמים בזמן שרבים צריכים להם מפסיעין על ראשי העם יצא ^[א]לצורך יכנס וישב במקומו יבני ת"ח שממונים אביהם פרנס על הצבור בזמן שיש להם דעת לשמוע נכנסים ויושבים לפני אביהם ואחוריהם כלפי העם בזמן שאין להם דעת לשמוע נכנסים ויושבים לפני אביהם ופניהם כלפי העם רבי אלעזר בר ר' [צדוק] אומר אף בבית המשתה עושים אותם סניפין [אמר מר] יצא לצורך נכנס ויושב במקומו אמר רב פפא לא אמר אלא לקטנים אבל לגדולים לא הוה ליה למבדק נפשיה מעיקרא ^[א]דאמר רב יהודה אמר רב לעולם ילמד אדם עצמו להשכים ולהעריב כדי שלא יתרחק ^[א]אמר רבא) האידנא דחלשא עלמא יאפילו לגדולים נמי רבי אלעזר ב"ר [צדוק] אומר אף בבית המשתה עושים אותם סניפים אמר רבא בחיי אביהם בפני אביהם א"ר יוחנן סיבמי רשב"ג. נישנית משנה זו רבן שמעון בן גמליאל נשיא רבי מאיר חכם רבי נתן אב"ד כי הוה רשב"ג התם הוו קיימי כולי עלמא מקמיה כי הוו עיילי רבי מאיר ורבי נתן הוו קיימי כולי עלמא מקמייהו אמר רשב"ג לא בעו למיהוי היכרא בין דילי לדידהו תקין הא מתניתא ההוא יומא לא הוו רבי מאיר ורבי נתן התם למחר כי אתו חזו דלא קמו מקמייהו כדרגילא מילתא אמרי מאי האי אמרו להו הכי תקין רשב"ג. אמר ליה ר"מ לרבי נתן אנא חכם ואת אב"ד נתקין מילתא כי לדין מאי נעביד ליה נימא ליה גלי עוקצים דלית ליה וכיון דלא גמר נימא ליה ימי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו ילמי נאה למלל גבורות ה' מי שיכול להשמיע כל סתלותיו נעבריה והוי אנא אב"ד ואת נשיא שמעניהו רבי יעקב בן קרשי אמר דלמא חס ושלום אתיא מלתא לידי כיסופא אול יתיב אחורי עיליתיה דרשב"ג. פשט גרס ותנא גרס ותנא אמר מאי דקמא דלמא חס ושלום איכא בי מדרשא מידי יהב דעתיה וגרסה למחר אמרו ליה ניתי מר וניתני בעוקצין פתח ואמר בתר דאוקים אמר להו אי לא גמירנא כספיתנן פקיד ואפקינהו מבי מדרשא הוו כתבי קושייתא [בפתחא] ושדו התם דהוה מיפריק מיפריק דלא הוו מיפריק כתבי פידוקי ושדו אמר להו רבי יוסי תורה מבחוץ ואנו מכפנים אמר להן רבן [שמעון בן] גמליאל נייעילינהו מיהו ניקנסינהו דלא נימרו שמעתא משמיהו אסיקו לרבי מאיר אחרים ולר' נתן יש אומרים אחוה להו בחלמייהו זילו פייסוהו [לרבי שמעון ב"ג] רבי נתן אול רבי מאיר לא אול אמר סיידברי חלומות לא מעלין ולא מורידין כי אול רבי נתן אמר ליה רשב"ג נתי דאהני לך קמרא דאבוך למהוי אב ב"ד שויניך נמי נשיא מתני ליה רבי לרבן שמעון בריה אחרים אומרים אילו היה תמורה לא

מסורת הש"ס

א) בכל הס"י הני' בנמ' וכס"י מלמוד בכל המסד ובז"ל, ב) גיל יופים לתלמוד האוכל פת חטין ואציל חטין עצמן, ב) יומא ט': [נהדרין ע"ג, ד) [מוסף מנהדרין פ"ו ה"ה], [נשין מוס' ימות קז: ד"ה מי אגלרן], ה) ס"א אחורי, ו) ברכות כב, ח) ס"א לא גמרי ועי' ג"ש, ט) [נע' מוס' ב"ק נד: ד"ה יומי], י) מנלה ית, יא) [נ"ל תהלתו], יב) [נע"י מוס' טוטי יב, ד"ה אחרים], יג) מנהדרין ל, יד) [נשין נב, ג, ז"ל בית יד, ט] ונדור זה שייך לעיל אחר דבור פת פחמין, טו) [שמות ל, ט] בס"א כולן הוא סו"ד" הקדמס, טז) [נע"י כ"ט], ק) [במבדקי ית], ר) [ויקרא כ, ט] [שמות יג],

תורה אור השלם

- מי ימלל גבורות וְ יִשְׁמַע בִּל תְּהִלָּתוֹ:

מוסף רש"י

פקדון, פקטוני, עשאוני פקד ויוסא שו: מנהדרין ט, ילמר אורי עצמו, לפסמי, להשבים, קוחס היסם, ולחקריב, משתשם (ברכות כב, י"ט), אילו היה תמורה, אותו אחר עשר, דא היה קרב, דממות מעשר אינה קרנה, דמנמינן נמסכת תמורה (ס:) מעשר העברה העברה נכסיו, ובכסרי דרשין, הם קרינן ואין מתמורה קרינה, אלל תלי מדקרב שלמים סקדק ראשון פסמין וליק וקס שמה תמורה מן שלמים חלסיס (בבבכות ט, ט), רב יוסף סיני רבא עוקר הרי"ם, סיני ויו קרי רב יוסף סניק בקי בנביעות הניה, עוקר הרי"ם לכה כי ממנו פסמין מתחד יומר כסלול (ברכות סד, א) שריי תפא"י, למי שקבן פסמין למסר, כלומר למי שקבן שמונת (שס), איבנא לביתיה לא חליף, לא נהג כל אותן יומים שזס דז טריה נפסיהו כיון לקבן דס הוי חלק לנח חרופא ולא היה שולל ללא אלו (שס), הדין עילך נסכת הוריות

חוספות הרא"ש

וסמני קמיצה, וסימנך שלא תטעה לומר שמת חד אמר אחת ולא שתיים וחד אמר שתיים ולא שלש, או שמא אחד אמר שתיים ולא שלש ואחד אמר שלש ולא ארבע, יהיה סימנך קמיצה, כלומר כסוף הקמיצה וישאר ב' אצבעות דקופין ואצבע מצד זה, וכוה תזכור שאי אומר אחת ולא שתיים, והא דלא קאמר וסימנך אמה שאם תכפוף אצבע אח' הארוך ששמו אמה ישארו כמו כן אצבע מכאן וזרת מכאן וקמיצה מכאן משום דדרך לכפוף הקמיצה כדי לקמן נקט קמיצה, אי נמי דלא הוי סימן מסוים כ"כ דאיכא למימר אגודל מן המנין והוי שתיים מכאן ושתיים מכאן אבל כשתכפוף הקמיצה וישאר רק הזרת מצד א' ממילא ידענא דאין הגדול בכלל דאי"א לומר אחד ולא שלש: ט"ס ונא, במשנת עוקצין: